

POSTANOWIENIE

W., dnia 9 stycznia 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie

przewodniczący: SSA Jerzy Skorupka (sprawozdawca)

SSA Wiesław Pędziwiatr

SSA Maciej Skórniak

po rozpoznaniu skargi K. N., s. A. z dnia 26 października 2022 r. na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w postępowaniach prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej II KP 1084/19, Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej II K 79/20 i Sąd Rejonowy w Mławie II K 855/20

na podstawie art. 430§1 KPK oraz art. 623§1 KPK w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U.2018.75 tj.)

p o s t a n o w i ł

I. pozostawić skargę bez rozpoznania;

II. zwolnić K. N. od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

K. N. złożył skargę na przewlekłość trzech postępowań sądowych prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej oraz Sąd Rejonowy w Mławie, domagając się stwierdzenia przewlekłości tych postępowań oraz przyznania od Skarbu Państwa 20.000 zł.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zważył, co następuje. Skarga jest niedopuszczalna i nie podlega rozpoznaniu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wymieniony środek wnosi się w toku postępowania w sprawie. Tym samym brak jest podstaw prawnych do wniesienia skargi na przewlekłość, jeżeli postępowanie nie toczy się bądź zostało zakończone. Tymczasem wszystkie trzy postępowania wskazane w skardze zostały prawomocnie zakończone w 2019 r. i 2021 r.

W związku z tym, że w sprawach skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej, przeto środek, który jest niedopuszczalny powinien spotkać się z odmową przyjęcia przez prezesa sądu, do którego ją złożono (art. 429§1 KPK), a jeżeli – jak w niniejszej sprawie – został przyjęty, sąd pozostawia go bez rozpoznania (art. 430§1 KPK).

Ponieważ skarga nie może zostać merytorycznie rozpoznana jako niedopuszczalna z mocy ustawy, wnioskodawcę należało zwolnić od obowiązku uiszczenia opłaty, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie (art. 623 KPK w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze; por. post. SN z dnia 9.10.2013 r., (...) 8/13). Z tych samych względów bezcelowe byłoby wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

SSA Wojciech Pędziwiatr SSA Jerzy Skorupka SSA Maciej Skórniak